

Διάλογος Οσίου Παΐσιου με προτεστάντη

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Αγιορειτική Φωτοθήκη

(Η κατωτέρω συνομιλία του π. Παΐσιου μ' έναν ευλαβή νέο, πού είχε πλανηθεί από τις κακοδοξίες προτεσταντικής αιρέσεως, δημοσιεύτηκε στην ετησία έκδοση «Ο Όσιος Γρηγόριος» της Ιεράς Κοινοβιακής Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους του έτους 1995. Ο μακαριστός γέροντας με τις φαινομενικά απλοϊκές απαντήσεις του στις υπαρξιακές ανησυχίες ενός νέου, έσωσε κι αυτή την ψυχή από την απώλεια και τον επανέφερε στην αγκαλιά της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Ο καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου, Αρχιμανδρίτης π. Γεώργιος μας έδωσε την ευλογία

του για την αναδημοσίευση του κειμένου της συνομιλίας αυτής).

Κάποια στιγμή λοιπόν αποφάσισα να πάω στην Ορθόδοξη Εκκλησία.

Εξομολογήθηκα και άρχισα να μεταλαβαίνω τακτικά. Είχα όμως πολλά και σοβαρά ερωτηματικά και δεν εύρισα απάντηση. Επεδίωξα και είχα συναντήσεις με Θεολόγους κληρικούς, και πάλι όμως χωρίς αποτέλεσμα.

Η σοβαρή ασθένεια θέλει μεγάλο Νοσοκομείο.

«Κώστα, όσο κι αν προσπαθήσω δεν πρόκειται να πεισθείς με τίποτα. Θέλεις να καταλάβεις τα μυστήρια του Θεού με τη δική σου λογική. Αυτό δεν είναι ορθόδοξο. Ένα πράγμα μόνο σε σώζει: να έρθεις να πάμε στο Άγιο Όρος. Έρχεσαι;» Ήταν η γνωμάτευση του Αρχιμανδρίτη στον οποίο με οδήγησε ο Θεός, πιστεύω. Αφού συμφώνησα, μου έδωσε πληροφορίες για ένα μεγάλο χειρουργό (δικός μου ο χαρακτηρισμός) που είναι εκεί, και πήγαμε. Το όνομά του είναι π. Παΐσιος. Κάποιος άλλος ευλογημένος γέροντας από τον Πύργο έμαθα αργότερα ότι είπε για μένα: «αν τον δεχτεί ο π. Παΐσιος έχει καλώς, αν όχι, θα χαθεί από την υπερηφάνειά του». Έχει ακόμα δίκιο... Ευτυχώς που ο Χριστός έχυσε το δικό Του αίμα για τις δικές μας αμαρτίες. Δόξα στο άγιο όνομά Του.

Θα προσπαθήσω να μεταφέρω όσο πιστά γίνεται την κουβέντα με τον π. Παΐσιο.

Ερώτηση: Η Αγία Γραφή διδάσκει ότι μόνο ο Ιησούς Χριστός σώζει. Στην Ορθόδοξη Εκκλησία παρακαλούμε και την Παναγία να μας σώσει. Είναι σωστό;

Απάντηση: Ο Ιησούς είναι ο μοναδικός Σωτήρας. Αυτός πρόσφερε τον εαυτό Του για μας. Άκου τώρα. Αν ήσουν κάποιος μεγάλος με εξουσία και πήγαινες σε μια πόλη με τη μάνα σου, όλοι που θα σε περίμεναν εκεί θα χαιρέταγαν και σένα και την μάνα σου. Θα έλεγαν και τα καλύτερα λόγια γι' αυτήν, κι ας μη γνώριζαν τίποτα για την ίδια. Εσύ που θα τ' άκουγες, θα χαιρόσουν, θα καμάρωνες για την μάνα σου. Έτσι κι ο Χριστός χαιρέται και καμαρώνει για την μάνα Του, όταν μας ακούει να λέμε καλά λόγια γι' αυτήν. Κοίτα. Αν μια φτωχιά πήγαινε στη μάνα σου και την παρακαλούσε να σου ζητήσει να την διορίσεις σε μια θέση κι εσύ έκαμνες τη χάρη της μάνας σου, τότε εκείνη η φτωχιά θα έλεγε ότι η μάνα σου την έσωσε, αν και εσύ την διόρισες. Ε, έτσι κι εμείς λέμε η Παναγία να μας σώσει. και ο γιος Της που έχει την εξουσία, αλλά είναι ταπεινός, χαιρέται να μας ακούει να λέμε καλά λόγια για τη μάνα Του.

Ερώτηση: Ο Κύριος δίδαξε να προσευχόμαστε στο Θεό-Πατέρα. Η Ορθόδοξη Εκκλησία προσεύχεται στη Θεοτόκο και τούς Αγίους που ήταν άνθρωποι. Είναι σωστό;

Απάντηση: Άκου. Όλες οι προσευχές πάνε στο Θεό. Εμείς προσευχόμαστε στην Παναγία και τούς Αγίους, δηλαδή τούς παρακαλούμε να προσευχηθούν και αυτοί στον Κύριο για μας και η προσευχή τους έχει μεγάλη δύναμη.

- *Ναι, αλλά... (τον διέκοψα) η Παναγία και οι Άγιοι ήταν άνθρωποι και πέθαναν. Δεν μας ακούνε, ούτε είναι πανταχού παρόντες. Μήπως ο Θεός θυμώνει να προσευχόμαστε σ' αυτούς;* Εδώ είναι μεγάλη η υποχρέωσή μου να τονίσω με κάθε έμφαση αυτό που μου συνέβη. Τη στιγμή που έλεγα τη λέξη «αλλά», ένιωσα να με καρφώνει κάτω στη γη ένα δόρυ και χωρίς να πονάω δεν μπορούσα να κάνω «κιχ», ενώ κάτι άνοιξε μέσα μου και «ρούφηξα» όσα ο άγιος γέροντας μου έλεγε.

- *Παιδί μου, συνέχισε, για το Θεό κανένας δεν πεθαίνει. Όταν κάποιος πεθαίνει, πέθανε για μας που μείναμε ακόμα στη γη. Δεν πεθαίνει για το Θεό. Κι αν αυτός έχει παρρησία κοντά Του, μαθαίνει από το Χριστό ότι τον παρακαλούμε να προσευχηθεί για μας και προσεύχεται, ενώ ο Χριστός ακούει και χαίρεται. Η προσευχή του δικαίου έχει μεγάλη δύναμη.*

Ερώτηση: Ο Κύριος λέει: «Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου. μη κάνεις είδωλο, ούτε κανενός ομοίωμα. μη προσκυνήσεις αυτά. Μήτε να τα λατρεύσεις, διότι εγώ Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος». Η Ορθόδοξη Εκκλησία προσκυνάει τις εικόνες. Είναι σωστό;

Απάντηση: Άκου. Η μάνα που έχει το παιδί της στον πόλεμο, φοβάται γι' αυτό νύχτα-μέρα. Έχει πολλή αγωνία. Ξαφνικά παίρνει ένα γράμμα από το παιδί της με μια φωτογραφία του μέσα. Όταν τη βλέπει τι κάνει; Την πιάνει στα χέρια της και τη φιλάει, τη βάζει στον κόρφο της ν' αγγίξει την καρδιά της. Ε, τι νομίζεις; Αυτή η μάνα με τέτοιο φλογερό πόθο που έχει για το παιδί της πιστεύει ότι φιλάει τη φωτογραφία; Το ίδιο το παιδί της πιστεύει ότι φιλάει. Το ίδιο πιστεύει και όποιος έχει φλογερό πόθο για την Παναγία και τον άγιο πού προσκυνάει. Δεν προσκυνάμε τις εικόνες γιατί είναι οι εικόνες, αλλά για τούς αγίους. και αυτούς όχι γιατί είναι τα πρόσωπα που είναι, αλλά γιατί αγωνίστηκαν για το Χριστό. Ο Θεός είναι ζηλότυπος, είναι αλήθεια. Όχι όμως για τούς δικούς Του, αλλά για τον διάβολο. Ο πατέρας δε ζηλεύει τα δικά του παιδιά. Μην ανησυχείς, ο Κύριος χαίρεται όταν σε βλέπει να σέβεσαι και ν' αγαπάς τη Μάνα Του και τούς Αγίους.

Ερώτηση: οι Προτεστάντες..., οι Ευαγγελικοί..., οι Πεντηκοστιανοί...

Απάντηση: Ο Λούθηρος είχε παράπονα από τον Πάπα και δικαιολογημένα. Αν ήταν ειλικρινής, τότε γιατί δεν πήγε στην Ορθόδοξη Εκκλησία από την οποία δεν είχε κανένα παράπονο, αλλά έφτιαξε άλλη «εκκλησία» δική του; Άφησε τους αυτούς. Μην ξαναπάς εκεί. να πηγαίνεις στην Εκκλησία, να εξομολογηθείς εσύ και η γυναίκα σου στον ίδιο πνευματικό και όλα θα πάνε καλά.

Ερώτηση: Πάτερ Παίσιε, δεν ξέρω να προσεύχομαι. Πώς πρέπει να προσεύχομαι;

Απάντηση: να αισθάνεσαι ότι είσαι μικρό παιδί και ο Θεός Πατέρας σου. Άρχισε τότε να του γυρεύεις. Αν του γυρέψεις και τίποτα χαζά πράγματα, μη στενοχωρηθείς, δε θυμώνει. Αυτός κοιτάει την καρδιά σου και θα σου δώσει ό,τι είναι το καλύτερο για σένα. Είναι όπως ένα παιδί που ζητάει από τον πατέρα του να του αγοράσει μηχανάκι, γιατί πιστεύει ότι μεγάλωσε, και ο πατέρας επειδή φοβάται μήπως πάθει το παιδί του κανένα κακό, μπορεί να αργήσει, αλλά στο τέλος του αγοράζει αυτοκίνητο.

Ερώτηση: Όταν προσευχόμαστε είναι καλό να περιμένουμε στην προσευχή μέχρι να αισθανθούμε χαρά; Το κάνω πολλές φορές και μου συμβαίνει.

Απάντηση: Όχι. Τότε θα είναι σαν το παιδί που ζητάει κάτι από τον πατέρα του, όχι για να του το αγοράσει, αλλά για να το χαϊδέψει μόνο.

Ευχαριστώ και δοξάζω το Θεό που με αξίωσε να γνωρίσω έναν άγιο άνθρωπο όσο είναι ζωντανός στη γη, να τον συμβουλευόμαι και να προσεύχεται για μένα και την οικογένειά μου.

Αλήθεια πόσο θαυμάσιος είναι ο Θεός. Πόσο πανάγαθος και πολυεύσπλαχνος! Δόξα στο άγιο όνομά Του. Έτσι έγινα - όχι έγινα, μ' έκανε ο Κύριος - Ορθόδοξος Χριστιανός, χωρίς βέβαια να ξεχνώ και κάτι ακόμα που μου είπε ο π. Παΐσιος, ότι δηλαδή δίνουμε εξετάσεις κάθε στιγμή...

Πηγή: Περιοδικό ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Πηγές: imeroviglio.blogspot.gr- agioritikesmnimes.blogspot.gr